

Riigikohtu arvamus¹**Töövaidluse lahendamise seaduse ja teiste seaduste muutmise
seaduse eelnõu kohta****1. Sissejuhatus**

Töövaidluse lahendamise seaduse ja teiste seaduste muutmise seaduse (TvLSMS) eelnõu peamiseks oluliseks puuduseks on asjaolu, et arvestatud ei ole töövaidluste töövaidluskomisjonis lahendamise põhiseaduslikkuse riivega. Eelnõu seletuskirjast ei nähtu ühtegi sellekohast selgitust.

Teiseks kahetsusväärseks puuduseks on see, et eelnõu koostamise juurde ei ole kaasatud tsiviilkohtumenetlusõiguse asjatundjaid. Töövaidluste lahendamise kohtuvälise korra muutmiseks kohtumenetluse reeglite suuremas mahus sissetoomise kaudu on elementaarne ja hädavajalik, et kaasataks erialaeksperte. Kuigi seletuskirjas on valikuliselt viidatud erialakirjandusele, ei ole kõigi tsiviilkohtumenetluslike instrumentide kasutuselevõttu piisavalt põhjalikult hinnatud ega asjakohaseid uuringuid või analüüse tehtud.

Kuna eelnõule arvamuse andmise aeg on piiratud, esitatakse allpool üksnes näitlik lühiülevaade eelnõu suurematest probleemkohtadest.

2. Töövaidluskomisjoni menetluse põhiseaduspärasus

PS § 146 alusel mõistab õigust ainult kohus. Töövaidluse lahendamise seaduse (TvLS) § 4 lg 1 kohaselt lahendab tööinspektsiooni juures asuva kohtuvälise organina töövaidlusi ka töövaidluskomisjon.

Töövaidluskomisjonis töövaidluste lahendamise põhiseaduspärasust on hinnatud 2025 justiits- ja digiministeeriumi tellitud analüüsis tsiviilasjade kohtuväliste vaidluste lahendamise põhiseaduspärasuse kohta.² Selle analüüsi kohaselt kopeerib töövaidluskomisjon praegusel kujul kohtumenetlust, kuid seda olulise erisusega, et õigust mõistavad komisjonide juhatajad, kes ei vasta kohtunikele esitatavatele nõuetele. Kuna analüüsi koostajatel tekkisid töövaidluskomisjoni põhiseaduspärasuse osas tõsised kahtlused, tehti ettepanek analüüsida võimalust moodustada

¹ Riigikohtu arvamus ei väljenda Riigikohtu siduvat seisukohta. Riigikohus kujundab siduvaid seisukohti ainult kohtuasjade menetlemisel Riigikohtus.

² V. Kõve, V.-P. Liin, J. Jäätma, M. Kreutzberg, D. Stein, G. Ojavee, M.-L. Viirsalu. Tsiviilasjade kohtuväliste vaidluste lahendamise põhiseaduspärasuse analüüs. Tartu, 2025 (kättesaadav: <https://www.justdigi.ee/sites/default/files/documents/2025-06/Tsiviilasjade%20kohtuv%C3%A4liste%20vaidluste%20lahendamise%20p%C3%B5hiseadusp%C3%A4rasuse%20anal%C3%BC%C3%BCs.pdf>).

töövaidluskomisjoni baasil eraldi töökohus või maakohtu töövaidluste osakond, kaaludes seejuures seniste töövaidluskomisjoni elementide sissetoomist. Alternatiivina nägi töögrupp võimalust kujundada töövaidluskomisjon lepitusorganiks kohtus töövaidluste lahendamise kõrval, kombineerides lepitusmudeli vahekohtumenetlusega.³

Analüüsis asuti selgelt seisukohale, et kui soovitakse jääda senise töövaidluste menetlemise mudeli juurde, tuleks leida võimalusi vähendada PS § 146 riivet. Töögrupi hinnangul võiks selleks kaaluda nt töövaidluskomisjonis lahendatavate nõuete piiramist, samuti suurendada komisjonide juhatajate ja liikmete kvalifikatsiooninõudeid ning nende sõltumatust ja erapooletust. Selleks võiks mh viia komisjonid tööinspeksiooni alt eraldiseisvaks, reguleerida seadusega komisjoni juhataja ametisse nimetamise ja vabastamise alused ning ühtlustada tõendamisreeglid kohtumenetluses kehtivate reeglitega.⁴ Sarnaseid võimalusi kaaluti ka teistes lähiaastate analüüsides.⁵

Eelnõu koostamisel ei ole arvestatud eeltoodud arvamustega ega põhjendatud, miks seda ei ole tehtud. Vastupidiselt töögrupi ettepanekutele suurendatakse eelnõuga mh töövaidluskomisjonis lahendatavate nõuete liike ja komisjoni juhatajate pädevust, kuid ei tõsteta juhatajate kvalifikatsiooninõudeid ega suurendata nende sõltumatust ja erapooletust. Nt vähendavad eelnõu p-d 9 ja 10, mille järgi korraldab töövaidluskomisjoni tööd tervikuna tööinspeksioon ning töövaidluse menetluse pooled saavad õiguse esitada tööinspeksiooni peadirektorile kaebus töövaidluskomisjoni tegevuse peale, kui rikutud võib olla menetlusreegleid, ilmselgelt töövaidluskomisjonide sõltumatust ning on seega otseses vastuolus TvLS § 4 lg-ga 2 ja viidatud analüüsis väljendatud seisukohtadega.

Kokkuvõtlikult saab leida, et kuivõrd eelnõuga muudetakse töövaidluskomisjoni menetlus senisest veelgi enam kohtumenetluse sarnaseks, kuid ei ole arvestatud asjaoluga, et vaidluse lahendajad ei vasta kohtuniku nõuetele ega ole või näi sõltumatud ja erapooletud, suureneb PS § 146 riive praegusega võrreldes oluliselt.

3. Tsiviilkohtumenetluse normide kohaldamine

3.1. TvLS § 13 lg 1 järgi on töövaidluskomisjoni ülesanne viia menetlus läbi eesmärgipäraselt ja efektiivselt ning lahendada töövaidlus õigesti, võimalikult lihtsalt, kiirelt ja väikeste kuludega. Seega peaks TvLS tagama lihtsustatud menetluskorra, et

³ Samas, lk-d 71–72.

⁴ Samas, lk 72.

⁵ Justiitsministeerium. Töövaidluste lahendamise analüüs, 28.06.2023 (kättesaadav: <https://www.justdigi.ee/sites/default/files/documents/2023-08/T%C3%B6%C3%B6vaidluste%20lahendamise%20anal%C3%BC%C3%BCs.pdf>) ning Sotsiaalministeerium. Töövaidluskomisjonide reformi analüüs, 06.06.2022 (kättesaadav: https://www.mkm.ee/sites/default/files/documents/2023-09/TVK%20anal%C3%BC%C3%BCs_6_06_2022.pdf).

inimestel oleks võimalik saavutada kiirelt ja tõhusalt õigusrahu.⁶ Kahetsusväärset võivad mitmed eelnõuga taotletavad muudatused teha kohtuvälise menetluse inimeste jaoks hoopis keerulisemaks, aeglasemaks ja kulukamaks. Lisaks, kuna eelnõu seletuskiri sisaldab mitmel juhul ekslikke või ebapiisavaid selgitusi, võib uute menetlusreeglite kohaldamine tuua kaasa õiguse vale kohaldamise, ohustades sellega asja õiget lahendamist ja õigusrahu kiiret saabumist. Eelnõu muudatusi kogumis arvestades ei ole selge, kas tegu on võistleva menetlusega või haldusorgani uurimispõhimõtte rakendamisega.⁷

3.2. Eelnõu p-ga 10 luuakse TvLS § 12¹, mille eeskujuks on seletuskirja kohaselt kohtute seaduse § 45. Samas saab kavandatava sätte sõnastusest järeldada, et kaebuse saab esitada tööinspektsiooni peadirektorile igasuguse menetlusliku eksimuse korral, võimaldades sekkuda sellega töövaidluskomisjoni sisulisse otsustusõigusesse.

3.3. Eelnõu p-ga 11 täiendatakse TvLS § 13 lg-ga 3, mille järgi on töövaidluskomisjonil kohustus selgitada pooltele igas menetlusetapis vaidlusaluseid asjaolusid ja suhteid vajalikus ulatuses nii faktilisest kui ka õiguslikust küljest ning vajadusel õigus teha pooltele ettepanek avalduse muutmiseks või uute tõendite esitamiseks. See muudatus võib mh ohustada töövaidluskomisjoni juhataja erapooletuks jäämise nõuet (vt TvLS § 21 lg 1). Sisaldades töövaidluskomisjoni laia kaalumiseruumi osas, milliseid asjaolusid ja suhteid faktilisest küljest pooltele selgitada ja tõendeid nõuda, võib vaidluse lahendaja asuda hõlpsasti poole esindaja rolli.

3.4. Eelnõu p-ga 15 muudetakse TvLS § 16, sätestades, et töövaidluskomisjonis kannavad pooled oma menetluskulud ise ja töövaidluskomisjon neid kindlaks ei määra, kuid sama asja hagimenetluse korral on töövaidluskomisjonis tekkinud kulud kohtuvälised kulud TsMS § 144 p 4 tähenduses. Riigikohus on enne TvLS-i jõustumist leidnud, et töövaidluskomisjoni menetluse kulud on kohtuvälised kulud viidatud sätte mõttes.⁸ Samas ei ole Riigikohus väljendanud seisukohta, et olukorras, kus töövaidlus piirdub töövaidluskomisjoniga, võivad pooled nõuda töövaidluskomisjonis tekkinud kulude hüvitamist võlaõigusseaduse kahju hüvitamise sätete alusel. Eelnõu seletuskirjas on maakohtute praktikale tuginedes jaatatud võimalust nõuda töövaidluskomisjonis tekkinud õigusabikulude väljamõistmist võlaõigusseaduse alusel. Kuna TsMS § 174 lg 11 välistab vastaspoolelt menetluskulude hüvitamise nõudmise kahju hüvitamise nõudena või muul sellesarnasel viisil väljaspool menetluskulude kindlaksmääramist või suuremas

⁶ Vt ka seletuskiri töövaidluse lahendamise seaduse eelnõu juurde (kättesaadav: <https://www.riigikogu.ee/tegevus/eelnoud/eelnou/ac1b920f-a163-438d-aaeb-2e895f660506/>), lk 3 ning TvLSMS eelnõu seletuskiri, lk 27.

⁷ Vt ka seletuskiri töövaidluse lahendamise seaduse eelnõu juurde (kättesaadav: <https://www.riigikogu.ee/tegevus/eelnoud/eelnou/ac1b920f-a163-438d-aaeb-2e895f660506/>), lk 3 ja TvLSMS eelnõu seletuskiri, lk 8. Võistleva menetluse olemust on analüüsitud nt TsMS-i kommenteeritud väljaandes (V. Kõve jt. Tsiviilkohtumenetluse seadustik I. Kommenteeritud väljaanne. Juura, 2017, lk 90 jj).

⁸ Nt RKTkm 3-2-1-177-15, p 12 ja RKTko 3-2-1-80-15, p 33.

ulatuses kui kindlaks määrati,⁹ on viidatud arusaam vähemalt esmapilgul vaieldav. Kuivõrd Riigikohtul on võimalusel õigus oma seisukohti uute lahenditega täpsustada, tuleks seaduse muutmist selles osas põhjalikumalt kaaluda.

3.5. Eelnõu p-ga 20 täiendatakse TvLS § 26 lg 2 p 4, lisades kohustuse esitada avalduses nõudesumma kujunemine. Kuna töövaidluskomisjoni menetlus peab olema lihtne ja kiire, võib selline nõue takistada avalduse esitamist või menetlemist. Töötaja ei pruugi nõrgema poolena suuta igas olukorras detailset ja lõplikku arvutust esitada (nt juhul, kui tal on mitu erinevat rahalist nõuet, mh tasunõue ületunnitöö eest, mis selgub alles menetluses). Põhjendatuks ei saaks ilmselt pidada avalduse menetlusse võtmisest keeldumist või selle läbi vaatamata või rahuldumata jätmist üksnes põhjusel, et avaldaja ei ole esitanud oma nõude täpset arvutuskäiku. Võistlevas menetluses on vastaspoolel võimalik tõendada, et avalduses taotletud summa ei ole põhjendatud.

3.6. Eelnõu p-ga 25 lisatakse TvLS § 27 lg 2 p 8, mille järgi keeldub töövaidluskomisjoni juhataja avalduse menetlusse võtmisest, kui avaldaja ei ole järginud töölepingu ülesütlemise tühisuse tuvastamise avalduse esitamise tähtaega. Kuivõrd töölepingu seaduse (TLS) § 105 näeb ette ennistatava menetlustähtaja, võiks kaaluda sõnastuse täpsustamist ja keelduda avaldust menetlemast juhul, kui avaldaja ei ole tähtaega järginud ja töövaidluskomisjon ei ole tähtaega ennistanud. Arvestades, et tähtaja ennistamist tuleb taotleda ühes avalduse esitamisega (vt eelnõu p 28 ja TsMS § 68 lg 2), võib olla sellekohane täpsustus töövaidluse poolte jaoks vajalik. Eelnõu p 28 rakendumise korral tuleb arvestada ka sellega, et kui tähtaja ennistamise avaldusega koos ei ole avaldust esitatud, on tegemist kõrvaldatava puudusega.¹⁰

3.7. Eelnõu p-ga 26 täiendatakse TvLS § 27 lg-ga 2¹, mis annab töövaidluskomisjonile õiguse keelduda avalduse menetlusse võtmisest nõude perspektiivituse tõttu TsMS § 371 lg 2 alusel. Kuigi TsMS § 371 lg 2 võimaldab ilmselgelt perspektiivitud asjad võimalikult varajases etapis menetlusest välja arvata, säästes nii poolte kui ka vaidluse lahendajate ressursi,¹¹ tuleb arvestada, et viidatud sätte kohaldamine on kohtutes põhjustanud olulisi raskusi.¹² Riigikohtu sellekohases pikaajases praktikas on kujundatud hulgaliselt põhimõtteid, millest tuleb ka töövaidluskomisjonil lähtuda. Mh tuleb pidada silmas, et TsMS § 371 lg 2 sätestab avalduse menetlusse võtmisest õiguse, mitte kohustuse, menetlusse võtmisest keeldumisel on kõrgendatud põhjendamis- ja kaalumiskohustus ning kui avalduses on esitatud mitu nõuet, tuleb iga nõude puhul eraldi analüüsida, kas

⁹ RKTkm 2-17-16389/44, p 12

¹⁰ RKTkm 3-2-1-77-09, p 12.

¹¹ Vt ka V. Kõve jt. Tsiviilkohtumenetluse seadustik II. Kommenteeritud väljaanne. Juura, 2017, lk 458.

¹² Riigikohus uuris hagi ja hagita asjas esitatud avalduse menetlusse võtmisest keeldumist 2012 analüüsis

(M. Vutt. Riigikohus. Hagi menetlusse võtmisest keeldumine või läbi vaatamata jätmine õigusliku perspektiivituse tõttu, 02.2012 (kättesaadav:

https://www.riigikohus.ee/sites/default/files/elfinder/analyyisid/2012/hagioiguslikperspektiivitus_margitvutt.pdf).

esinevad nõude menetlemist takistavad puudused, ning vastava nõude osas avalduse menetlusse võtmata jätmist põhjendama. Lisaks ei ole asja menetlusse võtmise üle otsustamisel lubatud hinnata tõendeid ja lahendada asja sisuliselt, vaid lähtuda tuleb üksnes avalduses esitatust.¹³ Olukorras, kus avalduses esitatud asjaolud ei ole piisavad avalduse õiguslikult perspektiivikaks lugemiseks, kuid avaldust oleks võimalik täpsustada, peab kohus määrama hagejale TsMS § 340¹ lg 1 järgi tähtaja hagi täpsustamiseks.¹⁴ Ka selle põhimõttega tuleks töövaidluskomisjonil TsMS § 371 lg 2 ülevõtmisel arvestada.

3.8. Eelnõu p 27 seletuskirjas on selgitatud avalduse osaliselt menetlusse võtmist olukorras, kus TLS § 105 lg-s 1 sätestatud tähtaja jooksul esitatud tühisuse tuvastamise nõude menetlemine ei ole takistatud, kuid TLS § 109 lg-s 1 nimetatud hüvitisnõue on puudustega. Tasub meenutada, et Riigikohtu seisukoha järgi peab töövaidlusorgan mõistma TLS § 109 lg-s 1 sätestatud hüvitise välja alati, kui tööleping TLS § 107 lg 2 alusel lõpetatakse.¹⁵ Selle seisukohaga ei pruugi olla kooskõlas keelduda TLS § 109 lg-s 1 sätestatud hüvitisnõude menetlemisest.

3.9. Eelnõu p-ga 39 täiendatakse TvLS § 37 lg-t 2, sätestades töövaidluskomisjonile selge kohustuse selgitada mh välja vaidlusele kohalduv õigus. Selgusetuks jääb eelnõu seletuskirja viide üksnes rahvusvahelise eraõiguse seaduse §-le 35. Alates 17.12.2009 sõlmitud töölepingute korral määratakse kohalduv õigus kindlaks Rooma I määruse¹⁶ alusel, arvestades vajaduse korral asjakohaseid välislepinguid (nt Eesti ja Ukraina õigusabilepingut).¹⁷

3.10. Eelnõu p-dega 45 ja 46 avardatakse võimalust lahendada asi kirjalikus menetluses. Arvestades töövaidluse kohtuvälise menetluse eesmärke, tuleks üldjuhul eelistada asja suulist menetlemist. Seetõttu tuleb eelnõus kavandatud muudatusi põhjalikumalt kaaluda. Nt olukorras, kus töölepingu ülesütlemise tühisuse tuvastamise nõue lahendatakse kirjalikus menetluses, võib tekkida arusaamatusi TLS § 109 lg 1 kohaldamisel (vt p 3.8). Muudatuste kehtestamisel tuleks töövaidluskomisjonil tagada, et pooled teaksid ja mõistaksid TvLS § 40 lg-s 5 sätestatud õigust keelduda kirjalikust menetlusest.

3.11. Eelnõu p-ga 51 täiendatakse kohtuvälist töövaidluste lahendamise menetlust seni üksnes maakohtule omase tagaseljaotsuse tegemise võimalusega olukorras, kus nõudele ei vastata. Ainuüksi tagaseljaotsuse kasutuselevõtt annab senise kohtupraktika põhjal alusel leida, et eelnõuga kaugenetakse eesmärgist lahendada töövaidluskomisjonis vaidlus õigesti, võimalikult lihtsalt, kiirelt ja väikeste kuludega.

¹³ Vt nt RKTkm 2-17-18531/37, p 19; RKTkm 3-2-1-120-16, p 13; RKTkm 3-2-1-193-13, p 12; RKTkm 2-16-17452/16, p 11.

¹⁴ RKTkm 2-23-11584/18, p 9.

¹⁵ RKÜKo 3-2-1-79-13, p 32.5.

¹⁶ Euroopa Parlamendi ja Nõukogu 17. juuni 2008. a määrus 593/2008.

¹⁷ Vt ka RKTko 2-17-458, p 12; RKTko 3-2-1-176-14, p 14 ja RKTko 3-2-1-179-12, p 13.

Seletuskirjast jääb mulje, et eelnõu koostajate arvates on tagaseljaotsus vaidluse lahendamise n-ö võluvits, kuid ei nähtu, et arvestatud oleks tagaseljaotsuse tegemise üldpõhimõtetega. Riigikohus analüüsis TsMS-i jõustumise järel tagaseljaotsuste tegemise kohtupraktikat ning leidis mitmeid olulisi probleeme mh menetlusedokumentide kättetoimetamise reeglite kohaldamisel ja mõjuva põhjuse hindamisel, samuti menetluse taastamise ja menetluse jätkumise põhimõtete järgimisel.¹⁸ Samuti on eraldi analüüsitud menetlusedokumentide kättetoimetamise kohtupraktikat.¹⁹ Kuigi nendes analüüsid anti ülevaade tagaseljaotsuse tegemisega seotud probleemidest, mis olid tekkinud TsMS-i lühiajalisel kohaldamisel, ning nii seadust kui ka kohtupraktikat on edasi arendatud, saab ka hilisemast kohtupraktikast järeldada, et tagaseljaotsuse tegemise nõuete järgimine võib osutuda keeruliseks. Mh on Riigikohtul olnud vajadus rõhutada nt seda, et tagaseljaotsuse tegemine on kohtu õigus, mitte kohustus ning keeruliste õigusküsimuste puhul tuleb eelistada asja sisulist lahendamist, õiguslikult põhjendamata hagi peab kohus ka hagiile vastamata jätmise korral jätma rahuldamata, mitte tegema tagaseljaotsust, hagi õigusliku põhjendatuse hindamisel saab lähtuda üksnes kostjale kättetoimetatud hagiavalduses esitatud asjaoludest, kohus ei saa tagaseljaotsuse tegemisel hinnata tõendeid, tagaseljaotsusega ei või rahuldada nõuet, mida tavaotsusega õiguslikult ei rahuldaks, ning seadus ei näe ette võimalust, et tagaseljaotsus võiks olla õiguslikult vähem põhjendatud kui tavaline kohtuotsus.²⁰ Arusaamatu on loodava TvLS § 42² lg 5 selgitus, mille järgi jätab töövaidluskomisjon avalduse rahuldamata nt siis, kui avaldaja ei suuda rahalise nõude korral tõendada, et ta oli vastaspoolega töösuhtes. Selle sätte eeskujuks olev TsMS § 407 lg 6 ei anna kohtule õigust hinnata tõendeid.²¹ Lisaks tuleb vaidluses selle üle, kas pooled olid töösuhtes, eeldada töölepingut, kui isik teeb teisele isikule tööd, mille tegemist võib oodata üksnes tasu eest. Üksnes juhul, kui on ilmne, et pooled ei olnud töösuhtes, tuleb sõltumata nende väidetest lugeda tuvastatuks, et pooled ei sõlminud töölepingut.²²

3.12. Eelnõu p-des 68 ja 69 kavandatavate muudatuste sõnastus peaks koos ülejäänud TvLS § 58 lõigetega tagama, et oleks selge, milliseid nõudeid saab kohus menetleda ja millises osas töövaidluskomisjoni otsus jõustub. Selgus on eriti oluline juhul, kui töövaidluskomisjon rahuldab avalduse osaliselt ja kohtusse pöördub ainult üks pool.

¹⁸ M. Vutt. Riigikohus. Tagaseljaotsuste regulatsiooni kohaldamine kohtupraktikas (01. 01. 2006 jõustunud TsMS kohaselt), 28.08.2007 (kättesaadav:

<https://www.riigikohus.ee/sites/default/files/elfinder/analyyisid/2007/tagaseljaotsusedanalyyis.pdf>).

¹⁹ M. Vutt. Riigikohus. Menetlusedokumentide kättetoimetamine tsiviilkohtumenetluses, 08.2009 (kättesaadav:

https://www.riigikohus.ee/sites/default/files/elfinder/analyyisid/2009/menetlusedokumentidek2ttetoimetamine_margit_vutt.pdf).

²⁰ Vt nt RKTkm 3-2-1-21-17, p-d 16, 17 ja 26; RKTkm 3-2-1-162-14, p 15; RKTkm 3-2-1-122-13, p 16; RKTkm 3-2-2-5-10, p 6.

²¹ V. Kõve jt. Tsiviilkohtumenetluse seadustik II. Kommenteeritud väljaanne. Juura, 2017, lk 844.

²² RKTko 2-18-6908, p-d 11 ja 13.

Sellises olukorras võiks seadusest selgelt nähtuda, kas kohus vaatab avalduse läbi tervikuna või ainult osas, milles asi lahendati kohtusse pöördunud isiku kahjuks.

3.13. Eelnõu p-s 76 kavandatava muudatuse kohta vt eespool p 3.11.

3.14. Eelnõu p-ga 77 luuakse rakendussättena TvLS § 66¹, mille kohaselt lahendatakse enne TvLSMS-i jõustumist alustatud menetlused lõpuni TvLSMS-i kohaselt. Kuigi muudatus vastab TsMS §-s 6 sätestatud üldpõhimõttele, ei nähtu seletuskirjast, et kaalutud oleks eriregulatsiooni, mh kas menetluse käigus uue seaduse rakendamine on igas olukorras kooskõlas menetluse eesmärgiga.

4. Kokkuvõte

Riigikohus ei toeta arvamuse andmiseks esitatud TvLSMS eelnõud. Eelnõu koostamisel ei ole arvestatud sellega, et töövaidluste töövaidluskomisjonis lahendamine riivab oluliselt PS § 146. Eelnõuga kavandatavatest muudatused, mille tagajärjel sarnaneb menetlus töövaidluskomisjonis veelgi enam kohtumenetlusele, tekitavad ka küsimuse, mis põhjusel peaksid töövaidluse pooled eelistama pöörduda vaidluse lahendamiseks kohtu asemel töövaidluskomisjoni. Samuti saab küsida, kas ja miks peaks riik pidama üleval töövaidluste lahendamise 4-astmelist mudelit. TvLS-i vastu võttes oli seadusandja eesmärk, et menetlus töövaidluskomisjonis oleks ka edaspidi tsiviilkohtumenetlusega võrreldes lihtsustatum.²³ TvLSMS eelnõu seda ei taga.

²³ Seletuskiri töövaidluse lahendamise seaduse eelnõu juurde (kättesaadav: <https://www.riigikogu.ee/tegevus/eelnoud/eelnou/ac1b920f-a163-438d-aaeb-2e895f660506/>), lk 3.